

PARROQUIES@RENYNS

Sant Martí d'Arenys de Munt i Santa Maria d'Arenys de Mar (Bisbat de Girona)

18 ABRIL 2020 - DISSABTE DE L'OCTAVA DE PASQUA / A - NÚM. 28

LECTURES DEL DIA

· Lectura primera
Ac 4, 13-21

No podem deixar de dir
el que hem vist i sentit

· Salm responsorial
SI 117

R. Gràcies, Senyor,
perquè vós m'heu escoltat

· Vers abans de l'evangeli
SI 117, 24

Avui és el dia en què
ha obrat el Senyor

· Evangeli
Mc 16, 9-15

Aneu, anuncieu l'evangeli
per tot el món

SANTORAL

Sant Eleuteri
Sant Perfecte

INTENCIONS DE MISSA

- Difunts:

Jaume Armisén Miguel
Jaume Calafell Cruañas
Antoni Cadellans Horta

- Agraïment:

A totes les persones que
cada dia sostenen amb el seu
treball i el seu servei la vida
quotidiana: treballadors
familiars, auxiliars de la llar,
empleats de la neteja...

UNES PARAULES

Benvolguts i benvolgudes, deixeu-me compartir amb vosaltres una reflexió sobre la litúrgia, d'Enzo Bianchi, que ens han fet arribar els nostres bisbes.

Diu: «Som en un context en què la litúrgia i la vida espiritual semblen allunyar-se cada cop més fins a ignorar-se mútuament. En l'actualitat veiem una separació entre fe, creença en Déu, participació en la litúrgia i pertinença a l'Església: els cristians conscients de ser-ho abandonen la litúrgia i romanen habitualment allunyats de la mateixa; altres consumeixen la seva necessitat religiosa-espiritual en santuaris o en celebracions vinculades a esdeveniments extraordinaris, sense tenir una relació amb la comunitat cristiana local. En aquesta situació, la litúrgia i la vida espiritual apareixen separades, empobrint-se mútuament. La litúrgia corre el risc de convertir-se principalment en «ritu» i la vida espiritual corre el risc d'alimentar-se no en la seva pròpia font, sinó en fonts estranyes. La litúrgia, en veritat, ha de seguir essent una font i, per tant, norma, camí per a l'oració personal, i ha de ser la matriu de la vida interior del cristià». Em sembla que avui dissabte, on molts dels mossens ens estariem preparant per a les litúrgies dominicals, ara que, per desgràcia no n'hi ha, i que tant la trobem a faltar, cadascú de nosaltres es podria preguntar: I jo? Com m'hi preparava? Què aportava a la litúrgia de cada diumenge? Tenia una actitud només passiva o hi col·laborava activament? Que ben aviat, quan ens tornem a trobar, cadascú pugui dir: "Hi vaig reflexionar i, a partir d'ara, jo també hi participaré més activament".

Mn. Joan Soler i Ribas

L'EVANGELI (Mc 16, 9-15)

El diumenge, de bon matí, Jesús ressuscitat s'aparegué primer a Maria Magdalena, que ell havia alliberat de set dimonis. Maria ho anà a comunicar als qui havien conviscut amb Jesús, i que ara ploraven la seva mort. I quan els digué que Jesús vivia i que l'havia vist, no la van creure. Després s'aparegué com un desconegut a dos que anaven a una casa de pagès. Ells, aleshores, se'n tornaren per comunicar-ho als altres, però tampoc no els van creure. Finalment, mentre eren a taula, Jesús s'aparegué als onze i els va retreure la falta de fe i la duresa de cor, ja que no havien cregut els qui l'havien vist ressuscitat. I els digué: «Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova de l'evangeli».

COMENTARI

Una vegada més els deixebles queden ben retratats. Jesús s'apareix una i altra vegada, però ells són incapaços de reconèixer-lo. I volen continuar fent el seu camí. Per això Jesús estarà obligat a presentar-se a tots de cop, quan celebraven l'eucaristia. ¿Us imagineu la cara que deurien posar aquells pobres deixebles quan Jesús els recriminava la seva falta de fe i la duresa del seu cor? Fixeu-vos com en podria ser de similar a l'actitud de les nostres assemblees dominicals. Ens trobem, és cert, com aquells deixebles, en nom de Jesús. Però també és cert que, moltes vegades, creiem una mica a la nostra manera, o sigui, a la manera que ens va bé a nosaltres i que no ens provoca gaires problemes. I aquest és, potser, el gran problema de la nostra Església, de les nostres comunitats. Que hem escoltat una bona notícia i no l'hem deixada entrar en el nostre cor, perquè l'hem deixat endurir amb el pas del temps. Avui Jesús torna de nou i ens diu: Som-hi! Tornem a tenir fe! Com podem anar endavant com a humanitat si oblidem una de les dimensions més importants de l'home, la seva fe. I, després, un cop Jesús els ha convençut, no els diu pas: "Enhorabona! Ja sou uns bons creients, us espero al cel". No! Els diu: "Doncs aixequem-vos i aneu per tot el món proclamant la bona nova de l'evangeli". Què us sembla? Quan el nostre confinament acabi, convertim-nos en missioners i que la nostra boca parli del que està ple el nostre cor. I que el nostre cor estigui ple de Déu.